

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 19 marca 2018 roku

Pozwem z dnia 28 sierpnia 2017 roku powód K. C., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...), wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego Fundacja 7 (...) z siedzibą w W. kwoty 25.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 2.380,05 złotych od dnia 15 maja 2017 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 22.619,95 złotych od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty. Powód wniósł także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, iż w dniu 18 kwietnia 2017 roku zawarł z pozwaną umowę o stworzenie logotypu, strony internetowej wraz z projektem graficznym dla marki T. (...) oraz o przeniesienie autorskich praw majątkowych na jego rzecz, przysługujących do opracowania powstałego na podstawie powyższej umowy. Wobec tego, iż pozwany opóźnił się z rozpoczęciem dzieła tak dalece, że nie było prawdopodobne, żeby zdołał je ukończyć w czasie umówionym, pismem z dnia 8 maja 2017 roku powód odstąpił od zawartej umowy. Wobec powyższego pozwany zobowiązany został do zwrotu wynagrodzenia zapłaconego przez powoda w pełnej wysokości, tj. w kwocie 3.382,50 zł. Jednakże Fundacja 7 (...) z siedzibą w W. zwróciła na konto powoda jedynie kwotę 1.002,45 zł. Ponadto K. C. zażądał naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania przez pozwanego. (pozew k. 3-11)

W odpowiedzi na pozew Fundacja 7 (...) z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości. Podniosła, iż w okolicznościach niniejszej sprawy odstąpienie od umowy było bezzasadne, ponieważ strony zgodnie ustaliły, że przekazanie projektu nastąpi do dnia 24 czerwca 2017 roku. Ponadto zdaniem pozwanego roszczenie odszkodowawcze w zakresie kwoty 22.619,95 zł nie zostało w żaden sposób udowodnione tak co do wysokości, jaki i co do zasady. (odpowiedź na pozew k. 64-68)

W dalszym toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Strony w dniu 18 kwietnia 2017 roku zawarły umowę o stworzenie logotypu, strony internetowej wraz z projektem graficznym dla marki T. (...) oraz o przeniesienie autorskich praw majątkowych do utworów powstałych w ramach realizacji postanowień powyższej umowy. (okoliczność bezsporna, a nadto umowa z dnia 18 kwietnia 2017 roku k. 22-27)

Zawarcie umowy zostało poprzedzone prowadzonymi przez strony w formie elektronicznej od dnia 20 stycznia 2017 roku uzgodnieniami. W powyższej korespondencji K. C. przedstawił wstępne kierunki i wytyczne dotyczące zamawianego logotypu oraz strony internetowej oraz adres posiadanej wówczas strony internetowej. Wskazał, iż zależy mu między innymi na odświeżeniu jej wyglądu, poprawy funkcjonalności oraz przejrzystości. (dowód: elektroniczna korespondencja k. 15-19)

Szczegółowy zakres projektu został określony w § 2 umowy z dnia 18 kwietnia 2017 roku. Strony postanowiły, iż określony w powyższy sposób przedmiot umowy zostanie wykonany na podstawie wytycznych funkcjonalnych otrzymanych od zamawiającego drogą mailową. Ponadto wskazano, że w ramach realizacji umowy odbędzie się wstępne spotkanie kreatywne, na którym zostaną uzgodnione wytyczne funkcjonalne dla projektu oraz wstępne koncepcje wizualne. W trakcie wykonywania przedmiotu umowy autor miał na bieżąco przekazywać zamawiającemu powstające elementy projektu do uwag lub akceptacji, z kolei zamawiający zobowiązał się do przedstawienia uwag do przekazanych w powyższy sposób propozycji projektowych w terminie 3 dni od dnia ich otrzymania. Zgodnie z § 2 ust. 4 (drugi) autor do dnia 24 czerwca 2017 roku powinien przedstawić do akceptacji ostateczną wersję projektu. W umowie nie zawarto dodatkowych postanowień odnośnie umownego prawa odstąpienia, czy dodatkowych warunków wypowiedzenia umowy. (dowód: umowa z dnia 18 kwietnia 2017 roku k. 22-27)

Spotkanie kreatywne zostało zaplanowane na dzień 25 kwietnia 2017 roku. Do powyższego spotkania nie doszło z przyczyn leżących po stronie M. S., grafika fundacji, odpowiedzialnego za realizację części przedmiotu umowy. (dowód: elektroniczna korespondencja k. 28-32, zeznania świadka M. S. k. 128, zeznania K. C. k. 138, zeznania M. G. k. 141)

Pomimo nieodbycia się zaplanowanego spotkania, na podstawie ustaleń poczynionych w drodze korespondencji mailowej, M. S. przelał zamawiającemu trzy warianty koncepcji logotypu w dniu 4 maja 2017 roku. (dowód: elektroniczna korespondencja k. 28, koncepty do projektu k. 117-125)

W odpowiedzi na przesłane projekty koncepcyjne K. C. w dniu 4 maja 2017 roku przesłał M. G., będącej prezesem zarządu pozwanej fundacji, elektroniczną wiadomość, w której zażądał dokonania zwrotnego przelewu zapłaconej zaliczkowo kwoty wynagrodzenia. Przedstawione projekty nie spełniały oczekiwań zamawiającego, a w związku z tym nie widział on możliwości dalszej współpracy. (dowód: elektroniczna korespondencja k. 19, 28, 107v, zeznania świadka M. S. k. 126-127, zeznania K. C. k. 138-140, zeznania M. G. k. 142)

W dniu 5 maja 2017 roku, również w formie elektronicznej wiadomości, zamawiający oświadczył, iż rezygnuje ze współpracy, gdyż nie widzi możliwości jej kontynuacji. Powyższe oświadczenia znalazły odzwierciedlenie w treści pisma z dnia 8 maja 2017 roku, w którym K. C. wskazał, iż wypowiada umowę z dnia 18 kwietnia 2017 roku oraz domaga się zwrócenia zapłaconej zaliczki w wysokości 3382,50 zł. (dowód: elektroniczna korespondencja k. 19-20, 28, wypowiedzenie umowy k. 33, wezwanie do zapłaty k. 37-40, zeznania K. C. k. 138)

Po rozwiązaniu umowy K. C. rozważał kontynuację wykonania strony internetowej z pominięciem prac M. S., jednakże ostatecznie strony nie zdecydowały się na współpracę. (dowód: elektroniczna korespondencja k. 107-109)

Z uwagi na częściowe wykonanie prac w zakresie koncepcji logotypu, projektu strony internetowej oraz prowadzenia rozmów z programistami Fundacja 7 (...) z siedzibą w W. wystawiła fakturę korygującą na kwotę 1.935 zł netto (2.380 zł brutto). (dowód: projekt strony internetowej k. 69-70, umowa z dnia 20 kwietnia 2017 roku wraz z rachunkiem k. 96-97, 99, elektroniczna korespondencja k. 107v, zeznania M. G. k. 142)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dokumentów, wydruków korespondencji mailowej prowadzonej przez strony oraz faktów przyznanych, a także niezaprzeczonych przez stronę przeciwną. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, ponieważ nie budzą one wątpliwości, a ich wiarygodność nie była kwestionowana w toku postępowania przez żadną ze stron. Stwierdzone dokumentami okoliczności Sąd mógł zatem uznać za ustalone już na podstawie art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c., jako fakty przyznane lub bezsporne.

Podstawę ustaleń faktycznych stanowił również dowód z przesłuchania świadka – M. S. oraz z przesłuchania stron – K. C. oraz M. G., pełniącej funkcję prezesa zarządu w pozwanej fundacji. W zakresie niezbędnym do dokonania ustaleń faktycznych zeznania powyższych osób były spójne, logiczne i korespondowały ze sobą. Sąd uznał powyższe dowody za w pełni wiarygodne oraz przydatne do celów dowodowych. Jedynie co do zeznań K. C., w zakresie w jakim twierdził, iż niedokończenie projektu miało wpływ na okres, w którym dokonywał sprzedaży swoich usług, Sąd uznał te twierdzenia za niewiarygodne. Powód wskazał w swoich zeznaniach, iż jego „okienko sprzedażowe” obejmuje okres od kwietnia do października, a więc zależało mu na czasie, tak aby projekt został stworzony w ciągu jednego miesiąca i był gotowy przed sezonem sprzedażowym. Powyższe twierdzenia nie korelują z czasem podpisania umowy – 18 kwietnia 2017 roku oraz zakreślonym w niej terminem oddania ostatecznej wersji projektu – 24 czerwca 2017 roku. Powód podpisując powyższą umowę miał świadomość, że prace nad nową stroną internetową oraz logotypem będą trwały ponad dwa miesiące i obejmą jego czas sprzedażowy. Tak więc Sąd nie dał wiary zeznaniom powoda w zakresie twierdzeń, iż w następstwie wypowiedzenia umowy poniósł stratę w okresie sprzedażowym swoich usług.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

K. C. dochodził w niniejszej sprawie zwrotu wpłaconej kwoty zaliczki na poczet zapłaty należnego pozwanemu na podstawie umowy z dnia 18 kwietnia 2017 roku wynagrodzenia oraz odszkodowania, za szkodę jaką miał ponieść w związku z odstąpieniem od powyższej umowy. Okoliczność zawarcia powyższej umowy była bezsporna. Na podstawie analizy jej postanowień, a także zeznań stron i świadka wynika, iż powyższa umowa stanowiła umowę o dzieło, o której mowa w art. 627 k.c.

Umowa o dzieło jest umową konsensualną, dwustronnie zobowiązującą, wzajemną i odpłatną, a jej zawarcie następuje zgodnie z ogólnymi zasadami dotyczącymi umów (zob. A. Brzozowski (w:) System prawa prywatnego, t. 7, 2004, s. 316–317). Stosunek prawny umowy o dzieło dochodzi do skutku w wypadku złożenia przez obie strony zgodnych oświadczeń woli. Do skutecznego zawarcia umowy o dzieło nie jest wymagane wydanie przyjmującemu zamówienie jakiegokolwiek rzeczy, na przykład materiałów potrzebnych do wykonania dzieła. Ekwiwalentem świadczenia przyjmującego zamówienie, które polega na wykonaniu dzieła, jest świadczenie zamawiającego polegające na zapłacie wynagrodzenia, z czego wynika odpłatny charakter umowy o dzieło (G. Kozieł, Kodeks cywilny. Komentarz. Tom III. Zobowiązania - część szczególna, LEX, 2014).

Powód powoływał się w treści pozwu, iż na podstawie art. 635 k.c., stanowiącego o ustawowym prawie strony umowy o dzieło do odstąpienia od umowy, w wyniku oświadczenia złożonego pozwanemu w treści pisma z dnia 8 maja 2017 roku skutecznie odstąpił od umowy. K. C. podniósł także, iż wprawdzie pismo z dnia 8 maja 2017 roku oznaczone zostało jako „wypowiedzenie umowy”, natomiast z jego treści wynika, iż zamierzonym przez powoda skutkiem miało być odstąpienie od umowy.

Powyższy przepis art. 635 k.c. przyznaje zamawiającemu uprawnienie do odstąpienia w sytuacji, w której przyjmujący opóźnia się z rozpoczęciem lub wykończeniem dzieła tak dalece, że obiektywnie nie jest prawdopodobne, aby zdołał je ukończyć w umówionym terminie. W takim wypadku zamawiający może odstąpić od umowy bez wyznaczenia terminu dodatkowego, nawet jeżeli termin do wykonania dzieła jeszcze nie upłynął (Ł. Żelechowski, Kodeks cywilny. Komentarz, Legalis 2018).

Przepis art. 635 k.c. odnosi się do opóźnienia z rozpoczęciem dzieła lub jego wykończeniem. W obu wskazanych wypadkach chodzi jednak o ocenę, czy opóźnienie to jest na tyle istotne, że nie jest prawdopodobne ukończenie dzieła w czasie umówionym. Samo zatem opóźnienie, a nawet zwłoka w rozpoczęciu wykonywania dzieła nie są wystarczające do przyjęcia, że zamawiający może skorzystać z prawa do odstąpienia od umowy. Termin wykonania umowy zwykle jest określony w jej treści, w innych przypadkach należy stosować reguły z art. 455 k.c. Zdaniem F. Z. (w: SPP, t. 6, Supplement, s. 205–206), interpretacja komentowanego przepisu nie może się dokonać w oderwaniu od art. 491 § 1 k.c. Ma to oznaczać, że gdyby cel zobowiązania dało się osiągnąć mimo opóźnienia w świadczeniu przyjmującego zamówienie, nie przekraczając przy tym kryterium odpowiedniości z art. 491 § 1 k.c., to zamawiający powinien wezwać przyjmującego do spełnienia świadczenia. Jeśli okaże się, że opóźnienie nie jest istotne i przyjmujący zamówienie zdołałby jednak w normalnym toku czynności dokończyć dzieło w czasie właściwym, to oświadczenie zamawiającego o odstąpieniu od umowy nie wywoła oczekiwanego przezeń skutku (K. Zagrobelny, Kodeks cywilny. Komentarz, Legalis 2017).

Powyższa sytuacja zaistniała w niniejszej sprawie. W ocenie Sądu powód nie odstąpił skutecznie od umowy z dnia 18 kwietnia 2017 roku. Warunkiem skorzystania przez zamawiającego z uprawnienia, o którym mowa w art. 635 k.c. jest wystąpienie opóźnienia z rozpoczęciem lub wykończeniem dzieła tak dalekie, że nie jest prawdopodobne, żeby przyjmujący zlecenie zdołał je ukończyć w czasie umówionym. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, ażeby przesłanka do skorzystania przez powoda z ustawowego prawa odstąpienia została spełniona. Pozwany nie pozostawał w opóźnieniu w czasie złożenia przez powoda oświadczenia z dnia 8 maja 2017 roku oraz zdołałby w normalnym toku czynności dokończyć dzieło w czasie umówionym.

W tym miejscu należy wskazać, iż przedmiot umowy zgodnie z jej § 2 ust. 4 (drugi) miał zostać przekazany powodowi najpóźniej do dnia 24 czerwca 2017 roku. Jak już wcześniej wskazano, umowa została zawarta w dniu 18 kwietnia 2017 roku. Powód wyraził zatem chęć odstąpienia od umowy już po 16 dniach jej obowiązywania za pośrednictwem

wiadomości elektronicznej z dnia 4 maja 2017 roku. Z powyższego wynika, iż w tym dniu pozwany miał jeszcze 51 dni na dokończenie realizacji przedmiotu umowy, czyli znacznie ponad połowę czasu wyznaczonego przez umowę w tym zakresie. O możliwości ukończenia dzieła w umówionym terminie świadczą zeznania M. G. (k. 142), która potwierdziła, że termin 24 czerwca był jak najbardziej możliwy do zachowania. Ponadto sam powód przyznał (k. 140), że M. G. byłaby w stanie zaprojektować stronę internetową do drugiej połowy czerwca 2017 roku. Również umowa o dzieło z dnia 20 kwietnia 2017 roku zawarta pomiędzy Fundacją 7 (...), a grafikiem – M. S. przewidywała w § 4 wykonanie dzieła do dnia 30 maja 2017 roku, co świadczy o tym, że przeznaczono odpowiedni okres na wykonanie konceptu oraz graficzne zaprojektowanie logotypu. Przekazując w dniu 4 maja 2017 roku pierwsze propozycje logotypu uwzględniono należyty odstęp czasu na potrzebne konsultacje w zakresie projektu.

W świetle powyższych okoliczności brak było przesłanek do uznania, iż w dniu 4 maja 2017 roku pozwany opóźnił się z rozpoczęciem lub wykończeniem dzieła tak dalece, że nie było prawdopodobne, aby zdołał ukończyć je w umówionym czasie. Na powyższe wskazuje nie tylko analiza okresu przeznaczanego pozwanemu na podstawie umowy na ukończenie dzieła, ale także treść korespondencji mailowej stron. Powód przed złożeniem oświadczenia o odstąpieniu od umowy nie wskazywał, ani w żaden sposób nie podnosił, iż pozwany w jakikolwiek sposób opóźnia się z wykonywaniem przedmiotu umowy. Jedyną okolicznością sporną w powyższym okresie, podnoszoną przez powoda, był fakt nieodbycia się spotkania koncepcyjnego, którego zorganizowanie i przeprowadzenie stanowiło przedmiot zobowiązania umownego pozwanego oraz niespełnienie oczekiwań wizualnych przez zaproponowane koncepty logotypów. Niemniej jednak, pomimo nieodbycia się powyższego spotkania, powód przystał na propozycję przesłania w drodze mailowej trzech wariantów zamówionych logotypów oraz ewentualną dalszą korespondencją mailową w tym zakresie. Na powyższe wskazuje treść wiadomości elektronicznej powoda do M. S. z dnia 25 kwietnia 2017 r. z godziny 23:01 (k. 28). Wskazać przede wszystkim należy, że w przypadku braku akceptacji zaproponowanych konceptów logotypów, zgodnie z postanowieniami § 2 pkt 4 (pierwszy) przedmiotowej umowy, zamawiający zobowiązany był do przedstawienia do nich uwag w terminie 3 dni od otrzymania propozycji projektowych (k. 25).

Ponadto, z analizy treści korespondencji mailowej prowadzonej przez powoda w dniu 17 maja 2017 roku z M. G., a także z zeznań złożonych przez niego na rozprawie w dniu 19 marca 2018 roku jednoznacznie wynika, iż faktyczną przyczyną chęci zakończenia współpracy nie była obawa związana z opóźnianiem się w wykonywaniu dzieła przez pozwanego, lecz fakt, iż zaproponowane projekty koncepcyjne nie odpowiadały oczekiwaniom powoda. Sąd wziął pod uwagę powyższą okoliczność oraz zgadza się z twierdzeniem, iż zaproponowanie przez podmiot profesjonalny, trudniący się wykonywaniem projektów graficznych na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej, opracowania, których wykonanie oparto o zupełnie inny region geograficzny i kulturowy, niż będący w zainteresowania powoda, świadczy o braku profesjonalizmu w wykonywaniu danego dzieła. Jednakże w powyższym przypadku powód zobowiązany był działać w oparciu o postanowienia zawartej przez siebie umowy, w której strony wyraźnie przewidziały trzydniowy termin do złożenia przez zamawiającego uwag do zaprezentowanych projektów.

Za chybiony należy uznać także argument, iż powód wyraził chęć odstąpienia od umowy z uwagi na to, że sezon turystyczny na K. trwa od kwietnia do października i w związku z tym obawiał się utraty możliwości pozyskania klientów w powyższym okresie za pośrednictwem swojej strony internetowej, a tym samym że niniejsza okoliczność wskazywała na spełnienie przesłanki, o której mowa w art. 635 k.c. Data oddania dzieła na podstawie umowy została ustalona przez strony na dzień 24 czerwca, stąd powód już na etapie zawierania umowy miał świadomość, iż z zamówionej strony będzie mógł korzystać dopiero po rozpoczęciu sezonu turystycznego. Co więcej, skoro powód twierdzi, iż nowy wygląd strony internetowej ma kluczowe znaczenie dla możliwości pozyskiwania klientów w sezonie turystycznym, trwającym od kwietnia do października, to jako podmiot profesjonalny mógł zawrzeć wcześniej umowę, na podstawie której uzyskałby stronę internetową jeszcze przed rozpoczęciem sezonu turystycznego.

W świetle bezskuteczności oświadczenia powoda o odstąpieniu od umowy uznać należy, że zastosowanie znajduje przepis art. 644 k.c., który stanowi, że dopóki dzieło nie zostało ukończone, zamawiający może w każdej chwili od umowy odstąpić płacąc umówione wynagrodzenie. Jednakże w wypadku takim zamawiający może odliczyć to, co przyjmujący zamówienie oszczędził z powodu niewykonania dzieła. W świetle powyższego niezasadne jest żądanie przez powoda kwoty 2.380,05 zł, która to została prawidłowo rozliczona przez Fundację 7 (...) z siedzibą w W., zgodnie

z poczynionymi pracami na rzecz wykonania przedmiotu umowy. Ponieważ w związku z odstąpieniem od umowy o dzieło od wskazanego w tej umowie wynagrodzenia zamawiający może odliczyć to, co przyjmujący zamówienie oszczędził z powodu niewykonania dzieła, to ciężar dowodu powstania oszczędności przyjmującego zamówienie spoczywa w tej sytuacji na zamawiającym (art. 6 k.c.). W niniejszej sprawie powód nie wykazał, że kwota rozliczona przez pozwanego nie odpowiada nakładowi pracy wykonanej na rzecz projektu oraz że pozwany oszczędził wyższą kwotę w związku z niedokończeniem dzieła.

Sąd uznał również za bezzasadne roszczenie z tytułu szkody powstałej w wyniku niewykonania umowy z uwagi na decyzję powoda o wypowiedzeniu przedmiotowej umowy. Zgodnie z treścią art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Tak więc przesłankami odpowiedzialności kontraktowej w ogólności są: niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania, będące następstwem okoliczności, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność; szkoda po stronie wierzyciela oraz związek przyczynowy między zdarzeniem w postaci niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania a szkodą. W niniejszej sprawie pozwany nie ponosi odpowiedzialności za niewykonanie umowy, ponieważ niewykonanie zobowiązania było następstwem okoliczności, za które pozwany nie ponosi odpowiedzialności. Pozwany w wyniku wypowiedzenia umowy przez powoda został pozbawiony możliwości ukończenia dzieła w umówionym terminie.

Zgodnie z zasadami rozkładu ciężaru dowodu, na wierzycielu spoczywa dowód niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez dłużnika, szkody wynikającej z tego faktu oraz związku przyczynowego między oboma zdarzeniami (W. Borysiak, Kodeks cywilny. Komentarz, Legalis 2018). Powód w żaden sposób nie wykazał, iż zaistniał związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy poniesieniem kosztów na kampanię G. A., a niewykonaniem przedmiotu umowy z dnia 18 kwietnia 2017 roku. Ponadto nie udowodnił, iż brak zainteresowania grupy klientów w wieku od 30 lat oraz klientów zagranicznych wynika z niewykonania postanowień umowy. K. C. nie wykazał również, aby dodatkowe koszty na reklamę i promocję w postaci zlecenia montażu filmu video wiązały się z niewykonaniem przez pozwanego przedmiotowego projektu. Należy zgodzić się ze stanowiskiem pozwanego, iż podjął się wykonania unowocześnienia strony internetowej, która istniała i istnieje do dnia dzisiejszego, a zatem kampania G. A. dotyczyła strony internetowej przed jej modernizacją.

Sąd postanowił oddalić dowód z opinii biegłego na okoliczność winy pozwanego w zakresie wykonywania dzieła w sposób wykazujący na niemożliwość jego ukończenia w terminie oraz strat poniesionych przez powoda, o przeprowadzenie którego K. C. wnosił. Po pierwsze, należy wskazać, iż dowód z opinii biegłego może zostać przeprowadzony jedynie w sytuacji, w którym prawidłowe przeprowadzenie postępowania dowodowego wymaga wiadomości specjalnych. Za niedopuszczalny należy uznać wniosek o przeprowadzenie dowodu na okoliczność winy w zakresie wykonywania dzieła. Biegły nie jest uprawniony do merytorycznej oceny postępowania stron postępowania i wydawania opinii w zakresie zawinienia przez dany podmiot, a jedynie dostarczenia sądowi wiadomości specjalnych, których Sąd nie jest w stanie ustalić na podstawie własnej wiedzy oraz doświadczenia życiowego. W pozostałym zakresie niedopuszczalne było dopuszczenie dowodu na okoliczność wyliczenia wysokości utraconego przez powoda zysku wynikającego z niewykonania przez pozwaną umowy, skoro powód w ogóle nie wykazał, iż jakkolwiek szkodę poniósł.

Mając na uwadze powyższe Sąd w pkt I wyroku oddalił powództwo.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu Sąd wydał w oparciu o zasadę odpowiedzialności za jego wynik, przewidzianą w art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i 99 k.p.c. Powód, jako storna przegrywająca proces, obowiązany jest zwrócić przeciwnikowi koszty niezbędne do celowej obrony, na które złożyły się kwota 3.600 zł tytułem opłaty za czynności profesjonalnego pełnomocnika, będącego adwokatem oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa tj. w łącznej wysokości 3.617 zł (pkt II wyroku).

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

W., dnia 5 kwietnia 2018 r.

SSR Dominika Podpora

Zarządzenie: odpis wyroku z uzasadnieniem proszę doręczyć pełn. powoda.